

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania K. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
o emeryturę górniczą,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 kwietnia 2018 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz K. G. kwotę 240
(dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 lutego 2017 r., III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. z 9 listopada 2015 r., VIII U (...), oddalający odwołanie K. G. (wnioskodawca) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. (organ rentowy) z 11 marca 2015 r., odmawiającej wnioskodawcy prawa do ponownego przyznania emerytury górniczej, w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy emeryturę na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm., dalej jako ustawa emerytalna).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ

rentowy.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a mianowicie art. 50a oraz 50e ustawy emerytalnej oraz występowaniu w sprawie istnego zagadnienia prawnego – czy ustawodawca dopuścił wielokrotne ustalanie prawa do emerytury górniczej, tj. po osiągnięciu stażu górniczego 25 lat niezależnie od wieku, po raz drugi po osiągnięciu 50 lat, po raz trzeci po osiągnięciu 55 lat i po spełnieniu pozostałych przesłanek z tych przepisów, czy też prawo do emerytury górniczej może być ustalone tylko raz.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organu rentowego wnioskodawca wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania zainicjowanego wniesieniem skargi kasacyjnej, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Niezależnie od ułomności sformułowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w zakresie obu przesłanek przedsądu, oraz jego uzasadnienia, co do wymogów których Sąd Najwyższy wielokrotnie się wypowiadał (zamiast wielu zobacz postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 22/13, LEX nr 1408194). Sąd Najwyższy uwzględnił także, że kwestia wielokrotnego ustalania prawa do emerytury górniczej nabywanej na podstawie różnych przepisów była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w postanowieniach z 2 marca 2017 r., I UZ 61/16 (LEX nr 2284204) oraz z 20 lipca 2017 r., I UK 458/16 (niepublikowany) stwierdził, że ubezpieczonemu, który nabył prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek przysługuje prawo do kolejnej emerytury górniczej z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego przewidzianego dla tego rodzaju świadczenia. Brak jednocześnie jakiegokolwiek regulacji prawnej wykluczającej możliwość nabycia prawa do emerytury górniczej unormowanej w art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej w przypadku ubezpieczonego, który uzyskał już prawo do emerytury górniczej z art. 50e tej ustawy, tj. emerytury przysługującej bez

względu na wiek i zajmowane stanowisko z tytułu wykonywania przez 25 lat pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Skoro kwestia ta nie budzi rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego a organ rentowy nie przedstawił żadnej argumentacji wskazującej na rzeczywiste występowanie wątpliwości interpretacyjnych, których źródłem byłaby rzetelna analiza prawna problemu o nie tylko gołosłownie wyartykułowane przekonanie organu rentowego co do pożądanego kierunku rozstrzygnięcia sprawy, nie wykazano publicznoprawnej potrzeby przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.